

Tratatul de la Budapesta privind recunoasterea internationala a depozitului microorganismelor in scopul asigurarii protectiei prin brevete

Tratatul de la Budapesta a fost adoptat la 28 aprilie 1977 in cadrul conferintei diplomatice de la Budapesta. Tot Conferinta a stabilit si Regulamentul de aplicare a Tratatului de la Budapesta.

La 1 februarie 2001, 49 de state, printre care si Republica Moldova, erau membre ale Tratatului de la Budapesta.

Avantajele principale ale Tratatului de la Budapesta

Generalitati

Pentru obtinerea unui brevet este necesar a dezvalui esenta inventiei, care este expusa, de regula, in descriere. Daca, insa, inventia se refera la un microorganism sau la un alt material biologic sau se refera la utilizarea microorganismului in agricultura, alimentatie, industria farmaceutica etc., si acesta nu este accesibil publicului larg, descrierea este insuficienta pentru dezvaluirea inventiei. De aceea, in majoritatea tarilor pentru brevetarea unor atare inventii este necesara si depunerea unui esantion de microorganisme la o autoritate specializata, intrucat oficiile de proprietate industriala nu dispun de echipamentul necesar pentru examinarea, conservarea si reproducerea de microorganisme, acesta fiind foarte costisitor. Depunerea microorganismelor la o autoritate specializata este necesara pentru a ocroti aceste microorganisme de mediul inconjurator, dar si pentru a ocroti insasi mediul de unele microorganisme.

In cazul in care se depune o cerere de brevet in mai multe tari concomitent, procedura de depunere a microorganismelor ar trebui repetata in fiecare tara. Pentru a evita aceasta, a fost semnat acest Tratat.

Esenta Tratatului si Regulamentul

Statele contractante care permit sau cer sa se faca depozitul de microorganisme in scopul asigurarii protectiei prin brevete recunosc ca fiind valabil, pentru aceasta procedura, depozitul unui microorganism efectuat la o autoritate de depozit international. Cu alte cuvinte, depozitarea la orice autoritate de depozit international este suficienta pentru brevetarea microorganismelor la oficiile nationale si regionale de proprietate industriala.

œ In sensul prezentului Tratat, autoritate de depozit international este o institutie stiintifica, care poate asigura conservarea microorganismelor. Pentru a avea dreptul la statut de autoritate de depozit international, o institutie de depozit trebuie sa fie situata pe teritoriul unui Stat contractant si trebuie sa beneficieze de asigurari date de catre acest Stat in conformitate cu care aceasta institutie indeplineste si va continua sa indeplineasca conditiile enumerate la Articolul 6 alineatul 2). Aceste asigurari pot fi date, de asemenea de o organizatie interguvernamentala de proprietate industriala, in acest caz institutia de depozit trebuie sa fie situata pe teritoriul unui Stat membru al acestei organizatii. OEB a prezentat asemenea asigurari. De mentionat ca in prezent 33 de institutii au obtinut statutul de autoritate de depozit international.

Regulamentul contine prevederi detaliate (Regula 11) cu privire la cine si cand are dreptul sa primeasca esantioane ale microorganismului depozitat. Asadar, depozitarul are dreptul la un esantion de microorganism depus de el insusi. El poate autoriza remiterea unui esantion de microorganism oricarei persoane fizice sau juridice la cererea acesteia. Oficiul de proprietate industriala al oricarui stat contractant sau al oricarei organizatii interguvernamentale de proprietate industriala poate solicita si primi un esantion de microorganism in scopul brevetarii.

Tratatul si Regulamentul de aplicare contin dispozitii conform carora in cazul cand autoritatea de depozit international nu mai poate sa remita esantioane ale microorganismului depus, depunatorul are dreptul sa efectueze un depozit nou; care permit incetarea sau limitarea statutului de autoritate de depozit international, daca aceasta nu mai corespunde cerintelor; care cer ca toate microorganismele depuse sa fie transmise la o alta autoritate de depozit international, daca cea

precedenta a incetat exercitarea functiilor privind microorganismele; stabileste continutul adeverintelor cu privire la microorganismele eliberate solicitantului de autoritatea de depozit international; care prevad controlul si eliberarea unei declaratii privind viabilitatea microorganismului depus; care reglementeaza procedura de percepere a taxelor pentru fiecare depozit pentru o perioada de 30 de ani pe parcursul careia acest microorganism trebuie sa fie conservat; care stabileste statutul si rolul special al unor organizatii interguvernamentale.

Statele parti la prezentul Tratat sunt constituite in Uniunea de la Budapesta, Uniunea are o Adunare, care este compusa din Statele membre ale Uniunii. Sarcinile de baza ale Adunarii sunt mentinerea si dezvoltarea Uniunii si implementarea prevederilor Tratatului, inclusiv modificarea unor dispozitii ale Tratatului si Regulamentului, decide limitarea sau incetarea statutului unei autoritati de depozit international. Unele sarcini administrative se executa cu sprijinul Biroului International al OMPI. Uniunea prevede, de asemenea, posibilitatea revizuirii Tratatului, convocand conferinte de revizuire.

Ghidul privind depozitul de microorganismele in conformitate cu Tratatul de la Budapesta

Ghidul prezinta intr-o forma sistematizata informatii privind procedura, si cerintele referitoare la depozitarea microorganismelor si ofera sfaturi utile persoanelor care depun microorganismele in scopul brevetarii, pe de o parte, si persoanelor care doresc sa primeasca esantioane ale acestor microorganismele, pe de alta parte. Ghidul este actualizat anual si poate fi accesat pe internet pe site-ul: <http://www.wipo.int>

Principalele avantaje ale Tratatului

Unul din avantajele Tratatului este simplificarea procedurii de brevetare si reducerea riscului biologic, rezultat din remiterea microorganismelor in cateva tari. Prin crearea unor depozite internationale se micșoreaza concomitent si costul depozitului in comparatie cu costul pentru depozitarea in mai multe tari.

Securitatea depunatorului sporeste datorita faptului ca institutiile care devin autoritati de depozit international isi asuma niste obligatii, care sunt asigurate de Statul pe teritoriul caruia este amplasata autoritatea si sunt adresate tuturor Statelor contractante ale Uniunii de la Budapesta. Daca, insa, aceste obligatii nu se respecta Statele contractante pot sa retragă statutul de autoritate de depozit international.

Tratatul nu cere in mod obligator constituirea a unui depozit international in statele contractante.

Tratatul contine prevederi financiare. Statele contractante nu sunt obligate sa plateasca o contributie in contul Biroului International OMPI pentru activitatea acestuia in legatura cu Uniunea.

Ratificarea si aderarea la Tratat

In conformitate cu articolul 15 (1) al Tratatului, orice stat membru al Uniunii internationale pentru Protectia Proprietatii Industriale (Uniunea de la Paris) poate sa devina parte la Tratatul de la Budapesta.

Statele care au semnat Tratatul pot deveni parti la acest Tratat prin depunerea instrumentelor de ratificare. Statele care nu au semnat acest Tratat pot deveni parti prin depunerea instrumentelor de aderare.

In conformitate cu art. 15, instrumentele de aderare sau de ratificare trebuie depuse la Directorul General OMPI.